

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5522/2021

29.12.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ПИ ПАНОНКА ДОО Сомбор, чији је пуномоћник Милош Илић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 653/20 од 13.10.2020. године, у седници одржаној 29.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 653/20 од 13.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 452/19 од 01.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати појединачно опредељене износе, са законском затезном каматом ближе наведене као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име појединачно наведених новчаних износа из претходног става, исплати законску затезну камату пре 18.05.2018. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парнице исплати 58.460,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 653/20 од 13.10.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати појединачно опредељене износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе одређене као у том ставу изреке, као и захтев за накнаду трошкова поступка и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 32.233,25 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати 38.933,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, ради стицања без основа, поднета је 12.03.2019. године, а вредност предмета спора је 166.323,83 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија тужиоца није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ставри, искључује примену општих правила, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић